

дрѣхъ-тѣ на кающій ся, въ дворѣ-тѣ си чакающъ, и само на четвъртый день му дозволи да ся прѣдстави, и го освободи отъ афоризмо-то. Григорій не е живѣлъ доста дълго да изпълне всичкы-тѣ свои великы планове той умрѣ 1086 г. Но Папство-то не е умрѣло, и замѣчательно е какъ прѣзъ исторіѣ-тѣ му ся простира единъ великъ безпрѣсѣченъ планъ на управление-то, колко-то и да были различни въ характера и личность-тѣ онези които бѣхъ облѣчени съ Папскъ-тѣ власть.

Най сполучно *Инокентій III* (1198 — 1216) изпълни онова кое-то е былъ захванѣлъ Гилдебрандъ. На всеобщій съборъ кого-то той свыка, на епископы-тѣ было дозволено да подпишѣтъ само това кое-то той рѣши.

За царѣ-тѣ и краleve-тѣ той говоряше като за свои-тѣ слугы. Той гы наказваше съ афорисмы и наложи на земѣ-тѣ имъ *Интердиктъ*, отъ ко-го-то суевѣрный народъ ся страхуваше чрѣзвычайно; зашто-то въ тѣзи случаи по цѣлы страны ся прѣсичваше всяко богослуженіе и всичко е было принудено да носи знака на проглѣваніе-то. Мъртвеци-тѣ ся заравяхъ безъ пѣяніе и молитвѣ отъ възъ на гробища-та, и бракове-тѣ ся съчетавахъ при могылы-тѣ на умрѣлы-тѣ; и никой не смѣше да поздрави другыго на улицѣ-тѣ. По тойзи начинъ Инокентій отиѣлъ Англичанско-то царство отъ законный-тѣ му Господарь *Іоанъ Безземный*, и подари го на Френскый краль, и върнѣлъ го на Іоанна само, слѣдъ като той ся покори на